

ክብረ ብዓል መድኃኔ ዓለም

ንባባት፡ ዕብራውያን 12፡2-18፤ 1ጴጥ 3፡15-20፤ ግ.ሐ. 10፡
10፡30-40፤ ማር 15፡21-39።

ምስባክ፡ እግዚአብሔርሰ ንጉሥ ውእቱ እምቅድመ ዓለም፤ ወገብረ መድኃኔት በማዕከለ ምድር፤ አንተ አጽናዕካ ለባሕር ብኃይልከ። እግዚአብሔር ካብ ጥንቲ ንጉሥ እዩ፤ ኣብ ማእከል ምድሪ መድኃኔ ገበርካ፤ ንስኻ ንባሕሪ ብኃይልኻ አጽናዕካ (መዝ. 74፡12-13)።

በዚ ብሩኽ ዕለት ዓመታዊ ዝኸረ ብዓል መድኃኔ ዓለም ዘኪርና አሎና። ነቲ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ንድሕነት ኩልና ኢሉ ኣብ መስቀል ዝኸፈሎ ዘኪርና ነብዕል አሎና። ተዘክሮና ነቲ ቅድሚ 2000 ዓመት ኣብ ቀራንዮ ምእንታና ዝሓመመ ዝተሰቐለ ዝሞተ ዝተንሥኦ ክርስቶስ ኢና ዘኪርና ዘሎና። እዚ ዝኸረ ደቂ ሰብ ዘንጋዕቲ ጠለምቲ ስለ ዝኾና ነቲ ዝዓበዩ ዕለት ፍቕሪ አምላኽን ድሕነትና ዝተፈጸመሉ ክንዝክር እም ኣብ አምላኽ ምእንቲ ክንምለስ እዩ።

ሰብ ክዝክር እንተ ኸኣለ ኣብ ልቡ ክምለስ ወይ እውን ነቲ ዝተገብረሉ ሰናይ ክዝክር እንተ ኸኣለ ካብ ዘለዎ ናብቲ ሓቀኛ ርክብ ክምለስ ስለ ዝሕገዞ ምዝካር ጽቡቕ እዩ። ጸገም ዝበዝሕ ነቲ ዝተገብረልካ ወይ ነቲ ሰናይ ኣብ ሕይወት ዝርአናዮ ዘይምዝካር ኣብ ጽልእን ፍልልይን ኣብጸኢሕና እንርእዮ ዘሎና እዩ። ክንደይ ሰናይ ዝተገብረሎም ንዝተገብረሎም ስኣን ምዝካር ከምዘይተገብረሎም ኮይናም ክኸዱ ክትርኢ ከሎኻ ከቢድ እዩ። በዚ ዘመን ዘምጽኦ ጸገም ካብ ሞትን ስቓይን ክወጽኡ ኢልካ ብዝገበርካዮ ገንዘብን ሞራላውን ሓገዝ ተጠሊሞም ኣብ ጽልእን ቅርሕንትን ዝነበሩ ክንደይ እዮም። ሰብ ጠላም ኮይኑ ዓስቡ ንርእዮ አሎና ኣብ ኩሉ ሕይወትናን ርክባትናን።

ናይ ሎሚ ብዓል ነቲ ፈጣሪ ንሓደ ወዱ ምእንታና በጃ ዘሕለፎ ዘኪርና ኣብ አምላኽ ክንምለስ ክንሓሕ ምስ አምላኽን ሰብ ክንዕረቕ፤ ካብቲ ዘንጊዕናዮ ዘሎና ተመሊስና አምላኽና ክነመስግን ምስ ሓውናን ሓፍትናን ፍቕርን ሰላምን ክንንግስ ዘዘኻክር ዕለት ኢና ዘሎና።

ሓደ ካብቲ ቀንዲ ክንምልሶ ዘሎና ከመሎና? ምስ ሓውናን ሓፍትናን ልዕሊ ኹሉ ምስ አምላኽና ከመሎና? ጉዕዞ ክርስትያናዊ ሕይወትና ከመሎና። ብዙሓት ኣብ ትማሊ ዝነበሩ አለዉ። ኣብ ተለካ በለካ ለኽዓክን ወረን ዓጀውጀውን ኣብ ዝበዝሖ ሕይወት ኢና ዘሎና። ብዓልና ነዝን ካልእን ሓቀኛ መልሲ ክንህብ ምእንቲ እዩ።

ምስባክ ካብ መዝ. 74 መሰረት ገርና እግዚአብሔርሰ ንጉሥ ውእቱ. . . እግዚአብሔር ንጉሥ እዩ እናበልና ጸሊና። እግዚአብሔር እቲ እንኮ ንጉሥና እዩ ካልእ ንጉሥ የብልናን፤ ንሱ ናትና ንሕና ናቱ ኢና ብዘይካኡ ካልእ የብልናን። ንአምላኽ ካብ ንጉሥና ምዃን ክትክኦ ዝግባእ ዝኾነ ካልእ ክህሉ አይግባእን። ካልእ ንጉሥ እንተ ገበርና ጸገም ፈጠርና አሎና ማለት እዩ። ቀዳሞት ወለድና ጸላኢ ተዓቂትሎም ካብ

አምላክክ ዝፈለጉም ንጉሥም ዝኾነ እግዚአብሔር ሓዲጎም ባዕሎም ነጋውስ ክኾኑ ስለ ዝተመኸሩ ኣብ መንጎኦም መንጎ እቲ ብሂጉ ዝፈጠሮም አምላክክ ዓቢ ፍልልይ ፈጠሮም፤ እዚ ሞት እዩ ንፍጡር አምላክክ።

ሰብ ንአምላክክ ሓዲጉ ባዕሉ ንጉሥ ክኸውን እንተ ሓሲቡ ንመገዲ ጥፍአትን ሞትን ተተሓሒዞ ዘሎ። ኣልቦ እግዚአብሔር ኣብ ዝብል ኣትዩ ምዕብድባድ እዩ ዕጭኡ። ይጠፍእ ጸልማት ተጎልቢቡ ንኹሉ ክፉእ ይመርጽ። እዚ ኣብዚ እዋና እውን እንርእዮ ዘሎና እዩ። ሎሚ እውን ሰብ መገዲ አምላክክ ሓዲጉ ናቱ መገዲ ፈጠሩ ብዘይ አምላክክ ይነብር ኣሎ። ምስ አምላክክ ክኸውን ዝተፈጠረ ሰብ ብዘይ አምላክክ ሕልና ኣልቦ ኮይኑ ዓለሙ ይመርሕ ኣሎ እዚ ኸኣ ኣብ ውግእ ጥልመት ሞት ምኽሕሓድ ኣብጸሒሕዎ ርአዩለይ ዘየድልዮ ጉዳይ ኮይኑ የሳቕየና ኣሎ።

እቲ ግጥም ኮይኑ ዘሎ ኣብ መንጎ ነገራት አምላክክን ሰብን እዩ። ሰብ ኣልቦ አምላክክ ዝኾነ ሕይወት መሪጹ ዘዘገደደ ይገብር ኣሎ። መንፈስ ቃኤል ወሪሰዎ ሞት ሓዉን ሓፍቱን ዘሓጉሶ ፍጡር እዩ ኮይኑ ዘሎ። ሕግን መገድን አምላክክ ድንቁርና ተሓሲቡ ገለ ኸኣ ንሕጊ አምላክክ ቦቲ ንሶም ዝፈልጥዎን ዝደልይዎን መገዲ እናኸዱ ካብ አምላክክ ዘርሕቑ የዕብይዎ ንርኢ ኣሎና። አምላክክ ካብ እምነትና፣ ካብ ባህልና ካብ ኩሉ ከውጽእዎ ዝጽዕሩ ውሑዳት ኣይ ኮኑን። ነታ ገፋሕ መገዲ እናአግፍሕዎ ንብዙሓት ደቂ መዝሙሮም እናገበሩ ናይ ጥፍአት ጓይላ ክዕለል ኣብ ቅድመና ንርእዮ ኣሎና። ንአምላክክ ዝዝክር ከም ድሕሩን ኣፍልጦ ዝወሓዶ ተቐጺሩ ጓይላ ጥፍአት ኣብ ኩሉ ብዕሊ ክእወጅ ንርኢ ኣሎና።

እንታይ ንግበር? ኣብ አምላክክ ንመለስ። ብዓልና ቀንዲ መልእኽቱ ነቲ ካብ ፍቕሪ ተላዒሉ ምእንታና ዝሞተ ዘኪርና ኣብኡ ክንምለስ እዩ። ኣብ አምላክክ ኣብ ተግባራዊ እምነትኩም ተመለሱ ኢልና ንምዕደኩም ኣሎና። ቀለዓለም ዝመልኦ ክርስትና የብቅዕ።

እግዚአብሔር ንጉሥና እዩ ክንብል ከሎና ኩሉ ናትና ዘበለ ናቱ እዩ። ንሱ ዝሃበና ቦቲ ንሱ ዝደልዮ ሕይወትናን ሕይወት ኣሕዋትናን ክንመርሕ ምእንቲ እዩ። ምድራውያን ነጋውሥ መለኸቲ ጨኮንቲ ኣነ ጥራሕ ይጥዓመኒ እምበር ካልኣትስ ኣገልገልተይ እዮም ዝብሉ እዮም። እቶም ግዙኣቶም ኸገልግልዎም ከም ዝተፈጥሩ ገሮም እዮም ዝሓስቡ እዚ ካብቲ ብዘይ አምላክክ ምንባር ዝፈልዮ የብሉን።

እግዚአብሔር ንጉሥና እዩ፤ ፈጣሪና፤ አምላክና ብዘይብኡ ሕይወት ዘይብልና ክፍሊ ሕይወቱ ገሩ ዘፍቀረና ኣብ መጨረሻ ብሓደ ወዱ ዝተዓርቀና አምላክክና ማለት እዩ። ንጉሥ ዝብል ሓቀኛ ትርጉሙ ንእግዚአብሔር ጥራሕ እዩ ዝምልከት።

ሓደ ካብቲ ኣጥቢቑና ክንሓቶ ዝግብኣና ሎሚ ኣብ ሕይወተይ፣ ኣብ ሕይወት ሥድራይ፣ ቊምስናይ፣ ሃገርይ መን እዩ ንጉሥና ኮይኑ ዘሎ። ነፍሲ ወከፍና ኣብ ቅድሚ መድኃኔ ዓለም ቀሪብና መልስና ንሃብ። ሎሚ ዓመታዊ መልስና እንህበሉ ዕለት እዩ። ኩልና ከም እንምስክሮ ኣብ ዓለም ብዙሓት ነጋውስ ኣለዉ መሊኹም ከምዘይንቀሳቕስ ናቶም ግዙኣት ገሮምና ከም እንስሳ ከም እንነብር ዝገብሩና። ሃብቲ ዓለም፣ ናይ ፖሎቲካ መራሕትና፣ ኣብ እምነት ከይተረፈ መሊኹም ንእኡም ከም እንምልኽ ዝገብሩና፣ ከምኡ ባዕልና እንፈጥሮ ኣንነት፣ ትዕቢት፣ ኩሉ ርኹስ ነገራት ይገዝኡና እሞ ናጽነትና ይገፉ። ካብዚኣም ነጻ ክንወጽእ እዩ ዕድመና ሎሚ።

መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ብሞቱ ሓራ ገሩ ምስ ሰማያዊ አቦና ዓሪቕና ደቂ ሰማይ ገሩና። አገልገልተይ አይብለኩምን እየ አሕዋተይ እየ ዝብለኩም ኢሉና። ግን ደቂ ሰብ ነቲ ዝተገብረልና ዘንጊዕና ኣብ ካልእ ስለ እንህውትት እዚ ዕለት ኣብ ኣምላኽና ክንምለስ ዘዘኻኽረና እዩ።

አባኹም ክምለስ ንኣብዓልቲ ደቂ መድኃኔ ዓለም ከመለኹም ብምንታይ ትፍለጡ? ማሕበርኩም ብምንታይ ይፍለጥ፡ ርክባትኩም ከመይ እዩ? መንፈሳዊ ጉዕዞኹም ከመሎ። ቅ. ጳውሎስ ኣብተን ዝመስረተን ማኅበራት ኣብ ዝጽሕፎ ዝነበረ ንገለ በቲ ሰናይ ግብርምን ርክባቶምን ይንእዶም የመስግኖም ንገለ ግን ይገንቱም ነሩ። ሰባት ዘሎናዮ ሕይወት ካልእ ክነግረና ኣይንደልን ኢና። እሞ ንስኹም ብምንታይ ትልለዩ፡ ብፍቕርኹም ብኣድነትኩም. . . . መለልይኹም እንታይ እዩ፡ ባዕልኹም ኢኹም ክትምልስዎ ዘሎኩም እምበር ንና ወይ ሓላፍ መገዲ ከማይ ዝምልሶ ኣይ ኮነን።

ደቂ ሰብ ንጠፍእ ንሽፍት ንኸሕድ ንጠልም ስለዚ ኣምላኽ ሎሚ እውን ኣበሎኻ/ኺ እናበለ ከም ቀዳሞት ወለድና መልሲ ክህቦ ይጽበ ኣሎ። ሎሚ ንነፍሲ ወከፍኩም ኣበሎኻ ይብለኩም ኣሎ። ሎሚ ዘሎኹምዎ መልሲ እትህቡላ ሕርይቲ ዕለት እያ። እስከ ንርአዩ ኣበይ ከምዘሎኹም እሞ መልሱሉ።

ኣብ ኣምላኽ ክንምለስ ዘሎናዮ ኩነት ክንፈልጥ ኣሎና። ኣበሎኹ ንበል ከመሎኹ ንበል ምስ ሓወይን ሓፍተይን፡ ምስ ሓዳረይ ምስ ደቂ ቅምስናይ ርክቦይ ከመሎ? ዘራኢ ፍቕሪ ድየ፡ ብዙሓት ሕማም ዘልኣም ኣለዉ። ንሰብ ሰላም ዝኸልኡ ወገነይ ወዲ ዓደይ እናተባህለ ዘንኒ መንፈስ ዝዘርኡ ውሑዳት ኣይ ኮኑን ስለዚ ሎሚ ኣብ ቅድሚ መድኃኔ ዓለም ክንሳሕ ክንቅየር ክንሕደስ መብጽዓና ንኣድስ። ሕማምና ኣለሊና ኣብ ዋና ሓኪምና ክርስቶስ ንቕረብ።

ዕርቂ ሰማይን ምድርን ክወርደና ነፍሲ ወከፍና ኣብ ልብና ንእቶ ሕይወትና ንመርምር፡ ኣምላኽ ዝገበረልና ጸጋ ንርአ፡ ርክባትና ንርአ ቀለዓለም ዝበዝሖ ኣይኹን ሕይወትና ብሓቂ መንፈስ ንስሓ ለቢስና ርስሓት ልብና ንሕጸብ። ክርስትያን ዘብለና ተግባር ዝተሓወሶ እምነት እምበር ብስም ክዳን ክርስትያን ለበስና ወይ እውን ሰንበት ሰንበት ኣብ ቤተ ክርስትያን ብስም መጻእና ኣይ ኮነን። ብሓቂ ልብናን ሕይወትና ናይ ኣምላኽ ክኸውን እንከሎ ጥራሕ እዩ።

ኣብ መወዳእታ ኣብታ ኣደ ንጉሥ ዝኾነት ማርያም ምልስ ንበል። ንንጉሥ በዲኡ ክትመጽኦ ዝመስልዎ የለን፡ ምእንቲ ኣዲኡ ዘይገብሮ የለን እሞ፡ ኣብኦ ቀሪብና ምስ ወድኺ ዕረቕና ሰላም ምሕረት ፍቕሪ ኣውርድልና ንበላ። ንጉሥ ሰላም ክርስቶስ ኣውደኣመትኩም ባሪኹ ብምሉእ ባዕሉ ኣብ ልብኹም ዝነግስ ይግበረልኩም።

ብሩኽ ብዓል።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ